

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/157/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311215243
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4311215243.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: B. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. E. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 4.606,99 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 26. apríla 2013 č.k. 9C/84/2012-145, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka konania Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania v sume 510,49 eura, právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka Advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania v sume 30,29 eura právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka Advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol už len o trovách konania potom, čo pre späťvzatie návrhu navrhovateľom, bolo konanie vo veci samej zastavené uznesením Okresného súdu Levice č.k. 9C/84/2012-69 zo dňa 17.07.2012 a výrok o náhrade trov konania, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP) bol odvolacím súdom zrušený a vec bola súdu prvého stupňa vrátená na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa opätovne o trovách konania rozhodol napadnutým rozhodnutím tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava 308, 13 eura na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti. O trovách vedľajšieho účastníka - Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS rozhodol tak, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 146 ods. 2 OSP, majúc za to, že navrhovateľovi, ktorý z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania, vznikla povinnosť nahradiť trovy konania. Súd prvého stupňa preto vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne Spotrebiteľskému združeniu OSA, ktorý v konaní vzniesol námietku premlčania, priznal podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších predpisov náhradu trov konania, ktoré pozostávali z odmeny za dva úkony právnej služby, a to písomné vyjadrenie k návrhu v sume 161,01 eura a odvolanie do trov konania v sume 80,51 eura (odmena vo výške 1), režijného paušálu vo výške 15,26 eura a 20 % daň z pridanej hodnoty. Súd prvého stupňa nepriznal odmenu za úkon právnej služby a to za prevzatie, prípravu a prvú poradu s klientom, pretože je zjavné, že vedľajší účastník sa s odporkyňou vôbec

neradil ale do konania vstúpil z vlastného podnetu . Pokiaľ išlo o trovy konania ďalšieho vedľajšieho účastníka a to občianskeho združenia HOOS, ktoré vstúpilo do konania dňa 03.04.2013, súd prvého stupňa rozhodol tak, že tomuto vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania, keďže si ich neuplatnil, pričom vstúpil do konania, ktoré je vo veci samej už skončené zastavením po späťvzatí žaloby a predmetom ďalšieho konania boli už len trovy vedľajšieho účastníka spotrebiteľského združenia OSA.

Proti uzneseniu vo výroku, ktorým súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporkyne .

Navrhovateľ v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Mal za to, že vedľajší účastník na strane odporcu musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Navyše v zmysle ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. združenia na ochranu spotrebiteľa majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Uviedol, že nevhliadol význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, pretože samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Poukázal na to, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci, pričom viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, čo navodzuje dojem účelovosti. Na základe uvedeného žiadal rozhodnutie v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať s použitím ust. § 150 OSP. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania .

Vedľajší účastník na strane odporkyne v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Uviedol, že nevidí dôvod pre nepriznanie náhrady trov za úkon prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom, keďže právny zástupca riadne hájil jeho práva ako vedľajšieho účastníka a so svojimi úkonmi mu (ako aj odporkyne, ktorá je spotrebiteľom) privodil plný úspech v konaní. Dodal, že právny zástupca riadne vec prevzal a s vedľajším účastníkom na prvej porade prerokoval postup v konaní, pričom prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol kvalifikovanú námietku premlčania. Ohľadne priznávania trov konania vedľajšiemu účastníkovi poukázal na súdnu prax súdov SR. Z uvedených dôvodov bol toho názoru, že súd mu mal v prejednávanej veci priznať trovy právneho zastúpenia vo výške, ktorú si vyčíslil, t.j. v sume 510,51 eura. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v medziach účastníkmi konania podaných odvolaní podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné a odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne je dôvodne podané, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa §220 OSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 20.10.2011 domáhal voči odporkyne zaplata sumy 4.606,99 eura spolu s príslušenstvom. Súd prvého stupňa dňa 12.12.2011 vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 7Ro/438/2011-26, ktorým odporkyne uložil povinnosť zaplatiť do 15 odo dňa doručenia platobného rozkazu navrhovateľovi sumu 4.606,99 eura spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 171,05 eura od 30.06.2007 do zaplata, úrok z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 1.879,74 eura od 30. 05. 2008 do zaplata, úrok z omeškania 8,5% zo sumy 2.556,20 eura od 25. 06. 2008 do zaplata, nahradil trovy konania vo výške 276 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 606,30 eura alebo aby v tej istej lehote podala odpor na súde. Uznesením č.k. 7Ro/438/2011-38

zo dňa 13. 04. 2012 súd prvého stupňa zrušil platobný rozkaz zo dňa 12. 12. 2011 sp. zn. 7Ro/438/2011. Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.04.2012 (č.l. 43 spisu) vstúpilo do konania Spotrebiteľské združenie OSA ako vedľajší účastník na strane odporkyne a zároveň v písomnom vyjadrení vznieslo námietku premlčania a právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby. Dňa 23.05.2012 bolo navrhovateľovi doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 17.07.2012 (č.l. 67 spisu) navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania nepriznať. Uznesením č.k. 9C/84/2012-69 zo dňa 17.07.2012 súd prvého stupňa zastavil konanie, rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi s tým, že o trovách konania rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania. V dôsledku včas podaného odvolania vedľajším účastníkom na strane odporkyne v časti náhrady trov konania, Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací svojím uznesením zo dňa 31. 10. 2012 č.k. 7Co/249/2012-121 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporkyne zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 03.04.2013 (č.l. 136 spisu) oznámil vstup do konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajší účastník na strane odporkyne. Následne súd prvého stupňa rozhodol napadnutým rozhodnutím tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava v sume 308, 13 eura na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti a vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS náhradu trov konania nepriznal. Písomným podaním zo dňa 28.05.2013 (č.l. 192 spisu) vedľajší účastník na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS oznámil, že návrh na vstup do konania berie späť a vystupuje z predmetného konania.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V prípade zastavenia konania v zásade nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. a), b), c), d) OSP. Z tohto pravidla však existujú dve výnimky zakotvené v ustanovení § 146 ods. 2 OSP. Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhej vety OSP, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Otázka zavinenia v takomto prípade sa hodnotí len z procesného hľadiska. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petitom domáhal, prípadne žaloval po inej strate aktívnej legitímácie (zánik záväzku započítaním), atď. Pokiaľ ide o zastavenie konania po späťvzatí návrhu ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

V predjednávanej veci vzal navrhovateľ po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom návrh v celom rozsahu späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľ procesne zaviniel zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vznikli trovy titulom právneho zastúpenia advokátom, preto má navrhovateľ povinnosť mu ich nahradiť podľa § 146 ods. 2 OSP.

V prípade náhrady trov zastaveného konania však platí, že účastník síce má právo na náhradu trov, ale len potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. Spotrebiteľské združenie OSA má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava ust. § 93 ods. 2 OSP.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP).

Z uvedeného ustanovenia možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje.

Argumentáciu navrhovateľa v odvolaní, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože práve po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom. Odvolací súd poukazuje na to, že vedľajší účastník v danej veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka. Navyše podľa § 137 OSP medzi trovy konania patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nie je

dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 OSP zmenil a vedľajšiemu účastníkovi podľa § 146 ods. 2 vety prvej OSP priznal náhradu trov konania v celkovej sume 510,49 eura, pozostávajúcu z troch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 24.04.2012 na č.l. 43 spisu a odvolanie proti rozhodnutiu do trov konania zo dňa 01.08.2012), podľa § 14 ods. 1 písm a), b), ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Výška tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. je 161,01 eura (vychádzajúc z tarifnej hodnoty 4.606,99), pričom za úkon odvolanie do trov konania patrí odmena vo výške 1, t.j. v sume 80,50 eura. K odmene patrí aj režijný paušál v celkovej výške 22,89 eura, t.j. 3 x 7,63 (§ 16 ods. 3) a daň z pridanej hodnoty (20 % zo sumy 402,52 + 22,89) v sume 85,08 eura (§ 18 ods. 3). Za účelne vynaložené trovy vedľajšieho účastníka považuje odvolací súd sumu 510,49 eura (2x 161,01 + 1 x 80,50 + 3 x 7,63 + 85,08) z titulu právneho zastúpenia. Navrhovateľ je povinný zaplatiť prisúdené trovy právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP).

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (odvolanie zo dňa 10.05.2013) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 17,43 (zo základnej tarifnej odmeny t.j. zo sumy 510,49), z režijného paušálu 7,81 eura (§ 16 ods. 3 vyhl.) a DPH (§ 18 ods. 3) v sume 5,05 eura (20 % zo sumy 17,43 + 7,81). Celkove trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 30,29 eura, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť advokátovi zastupujúceho

vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné